

Max Tegmark: Liv 3.0 – Att vara människa i den artificiella intelligensens tid (2017)

En internationell bestseller om ett vetenskapsområde som framstår som nytt, komplext och spekulativt; kan det vara något? Ja definitivt, det kan vara “vår tids viktigaste samtal” som omslaget skriver. Men samtidigt är det inte tydligt för mig vem boken vänder sig till. Den sträcker sig från en vanlig dag i en överblickbar framtid då självreproducerande generell AI plötsligt riskerar att ta kontrollen över oss, till en framtid om många miljarder år när kanske all materia i vårt upplevda universum har omvandlats till information. Den diskuterar handfasta frågor om hur man ska formulera grundläggande etik till frågor om vi kan missa chansen att låta intelligensen spridas för att slippa ett meningslöst dött universum långt efter det att människan och livet på jorden är försvunnet. I sin entusiastiska strävan att bjuda in alla till diskussionen blir Tegmark (liksom i sin tidigare bok om det matematiska universum) både för ytlig och för yvig och det är lite för mycket “jag och mina fantastiska kompisar” för att det ska bli bra läsning och man ska känna sig inblandad. Fyra stjärnor går till alla stora existensiella tankar som boken ändå väcker.

